

[Jørgen Gram.]

står, at der er blevet begået uret, og hvorfor skal vi lade det gå i glemmebogen. Men jeg vil tilføje, at fordi der bliver fremsat en påstand, er det jo ikke bevist, at den er rigtig.

Landbrugsministeren (Bording): Må jeg sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, at de forskellige udvalg sammen med ministeriet har magt til at fordele varerne i de forskellige lande, og det er en magt, der hviler på lovgivningen. Hvis man ophæver den bestemmelse, er der ingen til at fordele varerne. Så skal man gennemføre det, som det ærede medlem hr. Jørgen Gram antydede at organisationerne ønsker, at landbruget faktisk kommer til at beherske eksporten. Jeg kan tilføje, at de forskellige udvalg følger ikke samme fremgangsmåde, men de har samme magt og beføjelse til at fordele eksporten, og det udvalg, som ikke benytter eksportretten selv, men blot fordeler den, nemlig ægekseportudvalget, har sendt mig en skriftlig henstilling om ikke under nogen omstændigheder at ophæve den nugældende ordning, idet det anser det for meget betænkeligt, for ikke at sige umuligt, at gennemføre en privat ordning, således som man ønsker den gennemført indenfor andre grene af landbruget. Derfor kan jeg ikke forstå, hvordan man tør styrte sig ud i det, når det udvalg, som har de frieste forhold, ikke tør give afkald på det, de har, og de andre mener det nødvendigt selv at have eksportretten for at bevare en rimelig fordeling og muligheden for at få de højest mulige priser hjem til landbruget. Jeg forstår ikke, at man tør det, navnlig ikke nu, hvor tiden er mere usikker og priserne mere forskellige end nogensinde før.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at vi har en prisklausul i Englandsaftalen, der går ud på, at parterne, England og Danmark, kan rejse priskrav, hvis det viser sig, at forholdene ændres så meget, at det gør det berettiget. Det ærede medlem spørger så: Ægter regeringen at rejse priskrav? Ja, selvfølgelig, hvis man mener det berettiget, men så længe priserne fra engelsk side ikke er steget nævneværdigt, mener hverken landbrugsorganisationerne eller regeringen, at der er grund til det. Men det ærede medlem kan være overbevist om, at hvis der sker en prisstigning af betydning, vil kravet blive rejst.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Aage Fogh har ordet for en kort bemærkning.

Aage Fogh: Jeg vil gerne takke den højtærede landbrugsminister for de oplysninger, han her gav, fordi de i høj grad understreger det, jeg hele tiden har sagt. Det, jeg tilstræber, kan siges kort. Det er praktisk talt den samme handelsform, som ægudvalget har benyttet. Det har aldrig som udvalg drevet handel, det har været regulerende og vejledende, og det må de andre også kunne nøjes med. Den højtærede landbrugsminister siger nu, at han fra ægudvalget har fået opfordring til endelig at forlænge loven. Når ægudvalget opfordrer dertil, er det for at benytte loven, som det har gjort det indtil nu; det ønsker ikke at komme over på samme linie som de andre udvalg.

Landbrugsministeren (Bording): Fordi man indenfor ægekseportudvalget har kunnet ordne spørgsmålet på den måde, er det ingenlunde sikkert, at man har kunnet det indenfor de andre udvalg. De andre udvalg har den opfattelse, at det er umuligt for dem at gennemføre arbejdet forsvarligt på den måde, og jeg vil også tro, at de har mange flere forskellige markeder med forskellige prisforhold, end ægekseportudvalget har.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Tholstrup har ordet for en kort bemærkning.

Tholstrup: Når retsforbundet har krævet de 6 kr. 12 øre opretholdt, er det ikke et nyt priskrav. Det er simpelthen en opretholdelse af den gamle pris. Prisen 5 kr. 17 øre er aftalt på basis af et almindeligt markedsfald, som altså blev standset, og derfor kan det ikke være rimeligt at koble de 5 kr. 17 øre sammen med den engelske pris på visse industrivarer og sige, at prisen 6 kr. 12 øre ikke gælder. Nej, det er rimeligt at forlange de 6 kr. 12 øre opretholdt, indtil en ny prisaftale foreligger. Hvis den nye pris skal aftales på basis af, at varerne er steget efter devalueringen, må udgangspunktet være 6 kr. 12 øre; det hvormed varerne er steget, skal lægges ovenpå 6 kr. 12 øre og ikke ovenpå 5 kr. 17 øre. Husk på, at de varer, landbruget skal betale for, ikke er engelske industrivarer, men råvarer. Kunstgødning, Chilesalpeter, er steget 10 kr., oliekager 10 kr. og korn 10 kr. Det er de varer, landbruget skal købe udefra, der fortrinsvis er steget. Derfor er der ingen rimelighed i at opretholde prisen 6 kr. 12 øre, men indtil ny prisaftale foreligger, må vi forlange, at den opret-